

Til

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr: 05/1215	Doknr: 102
Mottatt: 06 OKT 2005	ASR/ASRL
Sjefred: IEK	Ark: 482
Ans:	Ansatt:

Høring - forskrift om berekraftig skogbruk

I den grad det skal gis forskriftsbestemmelser om både miljøhensyn, tilfredsstillende foryngelse etter hogst og tiltak mot skader på skog, mener Norges Skogeierforbund at det er et godt grep å samle disse bestemmelsene i en forskrift om bærekraftig skogbruk. Vi har imidlertid sterke motforestillinger mot bestemmelsene om miljøhensyn og foryngelse

Kap. 2 - Bestemmelsene om miljøhensyn

Ved Stortingets behandling av skogbruksloven gikk et flertall i næringskomiteen, bestående av Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Fremskrittspartiet, ikke bare mot at det skulle fastsettes en miljøforskrift nå, men også mot at loven skulle ha en hjemmel til å fastsette slike forskrifter. De la stor vekt på næringens eget miljøarbeid i sin argumentasjon.

I Stortinget utgjorde disse partiene et knapt mindretall. Vi kan imidlertid ikke unnlate å peke på at disse partiene utgjør et klart flertall i det Stortinget som nå er valgt.

Mindretallet i komiteen bestående av Regjeringspartiene og Sosialistisk utgjorde flertallet i Stortinget, og fikk dermed gjennomslag for at loven skulle ha en hjemmel til å gi forskrifter om miljøhensyn. Disse partiene gav imidlertid klare signaler om hvilke krav de satte til en forskrift. Signalene gikk entydig en vei. De var i like stor grad som de andre partiene opptatt av at en slik forskrift ikke måtte undergrave næringens eget miljøarbeid.

Vi finner grunn til å vedlegge både mindretallets og flertallets merknader knyttet til spørsmålet om miljøforskrift, og vil minne departementet om at det er den vektlegging Stortinget har gjort som faktisk må legges til grunn for forskriftsarbeidet, ikke lovproposisjonen:

Stortinget signaler forutsetter følgende:

- Det skal ikke legges nye byrder på skogeiere som følger opp sitt arbeid med miljøhensyn og miljøsertifisering
- En miljøforskrift skal ikke svekke motivasjonen for frivillige miljøhensyn
- En miljøforskrift skal ikke medføre byråkrati og svekket forutsigbarhet for næringen

- En miljøforskrift skal ikke medføre byråkrati og svekket forutsigbarhet for næringen
- Forskriften må utformes slik at skogeiere som følger Levende Skogs standarder samtidig oppfyller forskriftens krav. Den kan dermed ikke stille strengere krav enn de krav som blir satt gjennom skogsertifiseringen.

En naturlig konsekvens av disse signalene hadde vært at skogeiere som har forpliktet seg til å følge kravene i skogsertifiseringen, ble unntatt for miljøbestemmelsene i en forskrift. Det registrerer vi til vår skuffelse at departementet ikke har foreslått.

I forslaget har de heller ikke på noen måte oppfylt de krav Stortinget har satt til en slik forskrift. På en rekke punkter innebærer forslaget strengere miljørestriksjoner enn LS (Levende Skogs standarder med seinere presiseringer). Vi vil trekke fram følgende:

- Livsløpstrær: - Forskriften knytter standarden til det enkelte bestand/hogst, i LS er kravet om gjensetting av livsløpstrær knyttet til driftsområde.
- Forskriften krever at livsløpstrærne skal være blant de eldste og største, i LS kun de eldste.
- Kvist/hogstavfall: - Forskriften har et kategorisk forbud mot kvist og hogstavfall i vann, LS godtar noe ut fra økologisk verdi.
- Myr og sumpskog: - Forskriften har et kategorisk forbud mot nygrøfting, LS gir en liten åpning
- Skifte av treslag: - Forskriften innfører en godkjenningrutine som kan innebære at skifte av treslag i eikeskog av midlere bonitet blir nektet (noe som er tillatt etter LS)
- Utenlandske treslag: - Forskriften innfører en godkjenningssystem for bruk av utenlandske treslag, noe som kan føre til at en nekter bruk av treslag som er tillatt etter LS.
- Skogreising: - Forskriften innfører en godkjenningrutine for skogreising på over 100 dekar, noe som fører til at en kan nekte skogreising som er tillatt etter LS.

Som en ser av punktene over, bryter forskriftsutkastet også mot Stortingets forutsetninger om at den ikke skal innebære byråkrati. Bestemmelsene om skifte av treslag i edellauvskog, bruk av utenlandske treslag og skogreising innebærer etablering av nye byråkratiske godkjenningssystemer.

Med økte restriksjoner og nye byråkratiske rutiner for godkjenning av tiltak, er det umulig å konkludere på annen måte enn at forskriften innebærer økte byrder for skogeierne, i strid med Stortingets signaler.

forvirring, og undergrave sertifiseringsarbeidet. Det blir ikke lett for en skogeierorganisasjon å kreve at et tiltak ikke kan gjennomføres/eller skal gjennomføres på en annen måte dersom kommunen allerede har gitt tillatelse til noe.

Enda verre blir det når forskriften koples direkte til Levende Skogs standarder, jf § 2-2, 2.ledd og § 2-3, 1.ledd. Det er helt uakseptabelt at en her legger opp til at offentlige myndigheter skal basere sin myndighetsutøvelse på å tolke og forvalte en standard framkommet gjennom forhandlinger mellom næringen og andre interessegrupper.

For oss blir det også litt av et tankekors når departementet i § 2-3, 1. ledd krever at skogeieren skal sørge for at verdiene i viktige livsmiljø som er utvalgt gjennom sertifiseringen etter Levende Skog blir tatt vare på. Dette omfatter alle de livsmiljøene som blir sikret gjennom vår skogsertifisering – derimot fanger den ikke opp de få som nekter å gjennomføre miljøregistreringer og følge kravene som stilles i sertifiseringen. Da kan en vanskelig snakke om et sikkerhetsnett for å fange opp alle skogeiere – også de som ikke deltar i skogsertifiseringen.

Konklusjon

Norges Skogeierforbund kan ikke se at de foreslåtte miljøbestemmelsene i forskriften vil kunne gjøre norsk skogforvaltning mer bærekraftig. Den vil tvert imot skape problemer for næringens eget miljøarbeid. Norges Skogeierforbund mener derfor kap. 2. Miljøomsyn bør utgå i sin helhet.

I det minste må skogeiere som har forpliktet seg til å følge sertifiseringskravene, være unntatt fra miljøbestemmelsene. Det må også være en absolutt forutsetning at forskriftens bestemmelser ikke innebærer restriksjoner utover Levende Skogs standarder. Offentlig myndighetutøvelse koplet direkte til tolkning av Levende Skogs standarder er også uakseptabelt.

Kap 3 - Bestemmelsene om foryngelse

De foreslåtte bestemmelsene om foryngelse innebærer at det både er oppgitt anbefalt treantall og et minimumsantall på ulike boniteter. Slike firkantregler fanger ikke opp variasjonen i driftsøkonomien på de ulike bonitetene, og kan innebære en fare for at skogeiere blir tvunget til å investere i planting på høy bonitet selv om tiltaket er ulønnsomt.

Det er ikke mulig å ta hensyn til variasjonen i terrengforhold, avstand fra vei, bonitet, vegetasjonstyper og miljøverdier i en slik tabell. Derimot er Norges Skogeierforbund av den oppfatning at det er mulig for kommunen å vurdere direkte på grunnlag av skogbrukslovens bestemmelser om en skogeier opplagt forsømmer seg mot foryngelsesplikten.

Konklusjon

Norges Skogeierforbund mener på denne bakgrunn at kapittel 3. Forynging etter hogst bør utgå. Sekundært må det presiseres at tallene for minste lovlige planteantall gjelder i områder med tilfredsstillende driftsøkonomi og hvor miljøhensyn ikke tilsier et lavere planteantall. Skal en først ha en slik tabell er vi også opptatt av at plantetallene blir

oppgitt for hver bonitet og at tallene for G20, G14, F 17 og F11 bør bli lavere enn det som følger av departementets forslag.

Kap 4 - Tiltak mot skader på skog

Bestemmelsene om tiltak mot skader på skog, er i stor grad en videreføring av gjeldende forskrift. Vi har ingen vesentlige innvendinger mot dette, men vil likevel peke på følgende:

- Vi opplever relativt ofte problemstillinger knyttet til avveiningen mellom skoghygiene og biologisk mangfold, for eksempel i biologisk viktige områder. Vi synes ikke forskriften bidrar til stor klarhet på dette punktet.
- § 4-5, pkt 6 omhandler bl.a. sprøyting mot angrep av stripet vedborer. Her ble det gjort noen endringer i regelverket slik at vi med reduserte doser av Gori 920 kan overrisle tømmeret etterpå. Uten at overrisling kan godkjennes er sprøyting mot stripet vedborer ikke mulig å gjennomføre da det ikke lar seg gjøre å behandle sprøytet tømmer særskilt. Gori 920 har gått ut av handelen, men vi arbeider for å erstatte Gori 920 og forutsetningen er da at sprøytet tømmer kan overrisles. Vi vil på denne bakgrunn be om at forbudet i dette punktet mot bruk av insekticider på tømmer som skal overrisles blir tatt ut.

Med hilsen

NORGES SKOGEIERFORBUND

Ivar Korsbakken

Nils Bøhn

Vedlegg

Komiteens merknader om miljøforskrift

Flertallets merknad:

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet, viser til at alle som gjennomfører skogsdrifter og tømmeromsetning er miljøsertifisert etter ISO 14001-standarden. Dette for å få markedsadgang. Levende Skog-standarder for bærekraftig skogbehandling er lagt til grunn. Flertallet viser til at alt tømmer som skal omsettes via offentlige kanaler må ha utarbeidet en miljørapport før hver eneste skogsdrift. Den beskriver miljøkvaliteter i driftsområdet og hvordan de skal ivaretas. Miljørapporten fullføres etter skogsdriften, med beskrivelse av hvordan miljøaktivitetene faktisk har blitt ivaretatt. Systemet og rutineene blir kontrollert av et uavhengig sertifiseringsorgan, Det norske Veritas eller Nemko Certifications, minst en gang i året.

Miljøorganisasjonene deltok i avtalen om innholdet i Levende Skog-standardene.

Flertallet viser også til at 70-80 % av skogarealet har eiere som har skogbruksplan. I tillegg er det restriksjoner i forhold til skogsbilveier, og det er et mål å verne skogarealer som har stor betydning for ivaretagelse av miljø.

Flertallet mener en miljøforskrift vil gi et dobbeltbyråkrati, med store mengder saksbehandling i kommunene. Dette kan føre til at næringa bremser opp, og mulighetene for å øke hogstkvantum blir vanskeligere.

Flertallet viser til at lovforslaget i § 4 gir hjemmel for en miljøforskrift i skogbruket. Et slikt forslag vil etter flertallets oppfatning gi uheldige signaler i forhold til det arbeid skogbruket selv har lagt ned i sitt miljøarbeid. Flertallet vil minne om at Levende Skog-standarden er implementert og kvalitetssikret gjennom ISO 14001-sertifisering. Videre er Levende Skog-standarden blitt fulgt opp med prosjektet Miljøregistreringer i skog (MIS) som begge må etterleves for å kunne levere sertifisert virke i Norge. Flertallet registrerer at omsetningsleddene for tømmer handler kun miljøsertifisert virke og gir dermed skogbruket den felles miljøprofil som ble etterlyst ved behandlingen av St.meld. nr. 17 (1998-1999) Skogmeldingen.

Flertallet støtter derfor skognæringens ønske om å drive et aktivt miljøarbeid fremfor å innføre en miljøforskrift. Flertallet viser for øvrig til de respektive partiers merknader i Innst.S.nr.208 (1998-1999) Skogmeldingen.

Flertallet støtter ikke forslaget om at det skal innføres en egen miljøforskrift til loven nå, og mener derfor det ikke nå er behov for en forskriftshjemmel slik Regjeringen har foreslått i nytt tredje ledd. Flertallet foreslår derfor at § 4 tredje ledd utgår.

Mindretallets merknad:

Medlemene i komiteen frå Høgre, Sosialistisk Venstreparti og Kristeleg Folkeparti viser til at Landbruks- og matdepartementet meiner at skogeigaren sitt miljøansvar, slik det er formulert i § 4 første ledd, også vil gå fram gjennom utfyllande forskrifter til lova. Dette fordi ein meiner det er eit offentleg ansvar å gi næringa klare rammer for miljøomsyna i verksemda. Desse medlemene er samd i dette. Desse medlemene har merka seg at departementet samstundes legg vesentleg vekt på ikkje å legge nye byrder på skogeigarar som aktivt følgjer opp skogbruksnæringa sitt arbeid med miljøomsyn og miljøsertifisering. Ei forskrift må utformast slik at ho sikrar nødvendige minstekrav utan å svekke den motivasjon næringa har for frivillige miljøomsyn, og heller ikkje medfører byråkrati og svekka forutsigbarheit for næringa. Desse medlemene har merka seg at departementet legg til grunn at dei som er tilslutta sertifiseringsordning vil tilfredstille dei krav som vert sett i lova, og som vil følgje av den komande forskrifta. Mange av høyringsinstansane til lova støtta ein heimel for miljøforskrift.

Desse medlemene meiner det er viktig at forskrifta vert sendt på høyring, og at innspel frå næringa vert tillagt vekt.